

opusdei.org

Miejsce w Kościele katolickim

Formacja duchowa, którą oferuje Opus Dei, uzupełnia pracę duszpasterską realizowaną przez kościoły lokalne. Osoby, które wstępują do Opus Dei, pozostają wiernymi własnej diecezji.

02-03-2006

Opus Dei zostało założone w 1928 r. W 1941 r. uzyskało aprobatę Biskupa Madrytu, a w 1947 r. Stolicy Świętej. Od 1982 jest Prałaturą Personalną Kościoła Katolickiego.

Sobór Watykański II stworzył formę prawną dla prałatur personalnych, aby umożliwić rozwój szczególnych inicjatyw duszpasterskich. Prałatury personalne są częścią struktur hierarchicznych Kościoła. Składają się ze świeckich i księży, którzy pod władzą prałata współpracują organicznie, spełniając szczególne zadania powierzone prałaturze.

Działalność Opus Dei skupia się na formowaniu wiernych prałatury, aby rozwijali, każdy we właściwym sobie miejscu Kościoła i społeczeństwa, różnorodne inicjatywy apostolskie, szerząc wokół ideał powszechnego powołania do świętości.

Zadanie apostolskie członków prałatury, jak wielu innych wiernych, dąży do ożywienia życia chrześcijańskiego. To, dzięki Bogu, przynosi pożytek parafiom i wspólnotom lokalnym. Jego owocami są nawrócenia, częstsze uczestnictwo

we Mszy św., bardziej regularne przystępowanie do pozostałych sakramentów, rozprzestrzenianie się Ewangelii w środowiskach często oddalonych od wiary, inicjatywy społeczne dla najbardziej potrzebujących, współpraca w katechezach i innych zajęciach przyparafialnych, współpraca z organizmami diecezjalnymi.

To apostołstwo osób z Opus Dei rozwija się wewnątrz specyficznego charyzmatu prałatury: uświęcania pracy i życia codziennego.

Władze Opus Dei dbają o jedność między wszystkimi wiernymi prałatury a duszpasterzami diecezjalnymi. Zachęcają wiernych do pogłębiania wiedzy o zaleceniach biskupów diecezjalnych i Konferencji Episkopatu oraz przypominają o potrzebie wcielania ich w życie, każdemu według jego osobistej sytuacji rodzinnej i zawodowej.

Ze względu na charakter wyłącznie duchowy jej misji, prałatura nie zabiera głosu w sprawach doczesnych. Gdy stykają się z nimi wierni prałatury, działają wtedy zawsze z pełną wolnością i osobistą odpowiedzialnością.

Statuty określają, że w tym co dotyczy działalności zawodowej i przekonań społecznych, politycznych, itp., wierni prałatury, w granicach wyznaczonych przez doktrynę katolicką na temat wiary i obyczajów, posiadają tę samą pełnię wolności, jak pozostali obywatele katolicy. Władze prałatury są zobowiązane do całkowitego powstrzymania się nawet od doradzania w tych sprawach.

dev.opusdei.org/pl-pl/article/miejsce-w-kosciele-katolickim/ (05-08-2025)